वत्तधान्याᳬ षडाद्यानीडामवद्यति वनिष्ठु सप्तमᳬ षड्भ्यो वा वनिष्ठोः सप्तमाद्-नस्थिभिरिडां वर्धयति क्लोमानं प्लीहानं पुरीततमित्यन्ववधाय यूष्णोपसिच्याभि-घारयतीति षडाद्यानि हृदयं जिह्वा वक्षो यकृद्वृक्कौ इत्येतानि · शाखान्तरे श्रूयते दैवतान्यवदाय न तावत्येव होतव्यᳬ सौविष्टकृतान्यवद्यति सौवि-ष्टकृतान्यवदाय न तावत्येव होतव्यमैडान्यवद्यतीति अतश्चात्रावदानं प्रदानान्तं न भवति वचनात् पूर्वं प्रधानावदानम् ततः सौविष्टकृतानाम् तत ऐडाना-मिति क्रमः · प्राशित्रं तु कात्यायनापस्तम्बमानवकठसूत्रेषु शतपथे च पठितं नास्ति सम्प्रदायपद्धतिकारेण कर्काचार्यैश्च कर्तव्यत्वेनोक्तम् भर्तृयज्ञेन चानु-क्तत्वान्न भवतीत्युक्तम् ।

जाघनीगुदं निधायाहेन्द्राग्निभ्यां छागस्य हविषोऽनुब्रूहीति ॥ १४ ॥ जाघनी गुदं च जा॰दम् क्वचित्सुगुप्ते देशे स्थापयित्वा पक्षे वक्ष्यमाणप्रकारेण पशुसंमर्शनं च कृत्वा ततो मैत्रावरुणं प्रत्यध्वर्युराह इन्द्रा॰हीति · एतदपि प्रयोगशिक्षार्थम् तेन पक्षे सूर्याय छागस्य प्रजापतये छागस्येत्येवमपि ज्ञेयम् ।

आश्राव्याहेन्द्राग्निभ्यां छागस्य हविः प्रेष्येति ॥ १५ ॥ तत उत्थाय यजतिदेशं गत्वाश्राव्येन्द्रा॰ष्येत्येवं मैत्रावरुणं प्रत्याह · एतदपि प्रयोगशिक्षार्थमेव · आश्रा-वणं तु प्राप्तमेव प्रैषविशेषार्थमनूद्यते ।

प्रस्थितमिति च प्रसुते ॥ १६ ॥ प्रसुतशब्देन सवनीये पशौ हविः प्रस्थितं प्रेष्येत्येवं वक्तव्यम् ।

अर्धर्चान्तरे याज्यायै वसैकदेशं जुहोति घृतं घृतपावान इति (६. १२) ॥ १७ ॥ याज्यायै इति षष्ठ्यर्थे चतुर्थी याज्यायाः अर्ध॰रे अर्धर्चयोरन्तराले एकस्मिन्नधर्चे उक्ते द्वितीये चानुक्ते वसाहोमहवन्यां वसाया एकदेशं जुहोति आहवनीयस्योत्तरत उपविश्य सव्ये स्रुचौ कृत्वा दक्षिणेन वसां जुहोति इदमन्तरिक्षायेति त्यागः · वषट्कृते जुहोति यानि जुह्वामवदानानि भवन्तीति श्रुतत्वात् (३. ८. ३. ३२) यानि जुह्वां हृदयादिभ्योऽवत्तान्यवदानानि भवन्ति तानीति शेषः · एतस्मादेव च प्राप्तहोमसम्बन्धादवदानप्रभृतीनां हृदयादीनां पयःस्थानीयानां हविष्ट्वमवसीयते